

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 700

гр. Благоевград, 08.07.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на осми юли през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Ангелина Бисеркова
Катя Сукалинска

като разгледа докладваното от Ангелина Бисеркова Въззивно частно
гражданско дело № 20221200500479 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.274 във връзка с чл.577 ГПК и е образувано по частна жалба, подадена от В. Г. Ч., ЕГН *****, гр.Б., ул.“Я.С.“ № 6 срещу определение № 12/18.05.2022г., постановено по преписка вх.№ 2425/18.05.2022г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд-Разлог.

Жалбоподателят твърди, че с атакувания акт е постановен отказ за извършване на нотариално действие по реда на чл.569, т.5 от ГПК-вписване на искова молба вх.№ 2425/18.05.2022г. Навежда подробни доводи за незаконосъобразност и неправилност на отказа. Оспорва изводите на съдията по вписванията, че исковата молба не отговаря на изискването на чл.12, ал.1 от Правилника за вписванията /ПВ/, тъй като недвижимите имоти-предмет на иска, са индивидуализирани само чрез идентификатори по КККР, с което не е спазено правилото на чл.6, ал.1, б.“в“ от ПВ. Оспорва и извода на съдията по вписванията, че евентуалното вписване на исковата молба би създавало неяснота в правния мир относно реда на вписването с оглед факта, че между същите страни и за същите имоти има неприключило производство след постановен отказ за вписване и подадена жалба срещу определението за отказ.

Жалбоподателят твърди, че след като съдът, пред когото е висящо исковото производство е приел, че не са налице нередовности на исковата молба, изразяващи се в непълна индивидуализация на недвижимите имоти, то съдията по вписванията няма процесуална възможност да изразява становище относно индивидуализацията на имотите, предмет на предявения иск. Счита, че допълването описанието на имотите би създавало несъответствие с изискването на чл.12 от ПВ за представяне на входящата в съда искова молба. Сочи, че към молба с вх.№ 2425/18.05.2022г. по описа на СВ-Разлог е представено съдебно удостоверение, което да послужи пред СВ при РС-Разлог, което удостоверява, че пред Окръжен съд-Благоевград има висящо гр.д. № 136/2022г., образувано въз основа на представената пред СВ искова молба с изрично посочен в него петитум. Счита, че съдията по вписването

няма правомощие да извършва анализ или проверка на петитума на исковата молба, като проверката в производството по вписване се свежда единствено до това подлежи ли на вписване представения акт и съставен ли е съобразно изискванията за форма.

Твърди се в жалбата, че с разпореждане № 124/11.03.2022г., постановено по гр.д. № 136/2022г. по описа на БОС, изрично е указано, че процесната искова молба следва да бъде вписана, поради което съдията по вписванията не следва да прави ревизия на изразеното от съда становище относно редовността на исковата молба досежно петитума ѝ. Позовава се на т.6 от тълкувателно решение № 7/25.04.2013г. по т.д. № 7/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС.

Жалбоподателят твърди, че имотите в исковата молба са индивидуализирани в достатъчна степен чрез посочване на идентификатор по КККР на гр.Б., с площ и административен адрес.

Жалбоподателят счита, че отказът да се извърши вписване не се ползва със сила на пресъдено нещо. В тази връзка сочи, че при постановен предходен отказ за вписване, за лицето - в случая жалбоподателя, е налице правната възможност да депозира последваща молба за вписване на същата искова молба, след като съдът изрично е разпоредил същата да се впише.

С гореизложеното обосновава искане за отмяна на атакувания отказ. Към жалбата са приложени писмени доказателства, представен е документ за платена държавна такса.

Съдът, като прецени материалите по делото и обсъди доводите на жалбоподателите, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.12.2021г. В. Г. Ч., ЕГН *****, от гр.Б., ул.“Я.С.“ № 6 е предявил пред Районен съд-Разлог иск срещу В.Т.В., ЕГН *****, с.Б.П., ул.“Т.К.“ № община Р., обл.В., да се признае за установено, че ответникът не е собственик на недвижими имоти, представляващи : ½ /една втора/ идеална част от недвижим имот, представляващ механа с идентификатор 02676.501.1158.2.1., ¼ /една четвърт/ идеална част от недвижим имот, представляващ жилище с идентификатор 02676.501.1158.2.4 с площ от 39 кв.м. и жилище с идентификатор 02676.501.1158. 2.2. с площ от 78 кв.м., всички с административен адрес гр.Б., ул.“Я.С.“ № 6, както и да бъде осъден ответникът да предаде на ищеца процесните недвижими имоти /искова молба вх.№ 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог/.

С определение № 43/01.02.2022г., постановено по гр.д. № 1217/2021г. по описа на РС-Разлог, е прекратено производството по делото поради родова неподсъдност и същото е изпратено на Окръжен съд-Благоевград. Въз основа на материалите е образувано гр.д. № 136/2022г. по описа на БОС, в хода на което е постановено разпореждане № 124/11.03.2022г. за оставяне без движение на искова молба вх. № 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог, подадена от В. Г. Ч., поради : непосочване цената на предявения иск и неприлагане на удостоверение за данъчна оценка на имота; непредставяне на документ, удостоверяващ заплащане на дължимата държавна такса по предявения иск; непредставяне на актуална скица и схема на процесните имоти; исковата молба не е вписана, а подлежи на вписване по аргумент на чл.114, ал.1, б.“а“ ЗС; не е представен препис от исковата молба за ответника. В тази връзка на ищеца са дадени указания за отстраняване на пороците на исковата молба, в едноседмичен срок от съобщаването му, а именно да представи : удостоверение за данъчна оценка на недвижимия имот; документ за платена държавна такса по предявения иск; скица и схема на процесните недвижими имоти; вписана в Службата по вписванията искова молба; препис от гореизброените документи за връчване на ответника. С разпореждането на

молителя Ч. са указани последиците от неизпълнение на задължението за отстраняване пороците на исковата молба.

В изпълнение указанията на съда, на 18.05.2022г. В. Г. Ч., ЕГН ***** е депозирал пред Служба по вписванията при Районен съд-Разлог молба вх.№ 2425/18.05.2022г. за вписване на искова молба, ведно с три броя искова молба с вх. № 4227/21.12.2021г. по описа на СВ при РС-Разлог, съдебно удостоверение изх.№ 136/09.05.2022г. по описа на БОС, определение № 43/01.02.2022г. по гр.д. № 1217/2021г. по описа на РС-Разлог, разпореждане № 124/11.03.2022г., постановено по гр.д. № 136/2022г. по описа на БОС, копие от искова молба, вписана с вх.№ 110/18.01.2022г., 3 бр. схеми, издадени от СГКК-Благоевград, съобщения до жалбоподателя.

С определение № 12/18.05.2022г., съдията по вписванията при Районен съд-Разлог е отказал да впише искова молба вх. № 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог поради несъобразяване на индивидуализацията на имотите-предмет на предявения иск, с изискването на чл.6, ал.1, б.„в“ от Правилника за вписванията – механата е индивидуализирана само с идентификатор, без площ и съсед; другите два имота са индивидуализирани само с идентификатор без съсед; не е посочен номера на имота, в който са изградени самостоятелните обекти-предмет на предявените искове. Като следващо основание за отказа съдията по вписванията е счел обстоятелството, че между същите страни и за същите имоти има неприключило производство след постановен отказ за вписване и подадена жалба срещу отказа.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Частната жалба е подадена от легитимирано лице, в рамките на законоустановения срок – отказът на съдията по вписванията е връчен на заявителя на 31.05.2022г., а частната жалба е подадена на 07.06.2022г. и се отнася до подлежащ на обжалване отказ на съдията по вписванията, съгласно чл.577, ал.1 от ГПК, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.32а от Правилника за вписванията /ПВп/ съдията по вписванията може да постанови отказ в следните хипотези: когато вписаният във входящия регистър акт не отговаря на закона или не подлежи на вписване. Съгласно задължителните указания, дадени с т.6 от Тълкувателно решение № 7/25.03.2013г. по тълк.дело № 7/2012г. на ОСГТК на ВКС, проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл.32а, ал.1 от ПВп относно това дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона, се ограничава до това дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в ПВп съдържание, като не се проверяват материалноправните предпоставки на акта, освен ако това е изрично предвидено в закон, като в никакъв аспект не може да се проверява редовността на акта, който изхожда от съда или чието вписване е наредено от съда. В цитираното тълкувателно решение изрично е разяснено, че може да бъде отказано вписване на искова молба, ако тя не отговаря на изискването за идентификация на страните и имота. Посочено е, че не се изисква нарочен акт на съда за извършване на вписването, поради което съдията по вписванията е задължен да провери молбата за съответствието ѝ с правилото на чл.6 от ПВп /чл.12, ал.1 от ПВп/. Прието е, че изключение от горното е случаят, в който съдът е разпоредил вписването –тогава той е проверил редовността на исковата молба и съдията по вписванията не може да подлага на контрол неговата преценка.

В случая представеният от заявителя Ч. акт е искова молба с вх.№

4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог, която обективира вещноправни искове с предмет недвижими имоти, находящи се в гр.Б., т.е. представен е акт, който подлежи на вписване, по аргумент на чл.114, б.“а“ във вр.с чл.112, б.“а“ от Закона за собствеността.

Настоящият съдебен състав счита за несъстоятелни релевираните от жалбоподателя доводи относно разрешенията, дадени с т.6 от Тълкувателно решение № 7/204.2013 г. по тълк.д. № 7/2012г. на ОСГТК на ВКС в частта, когато съд разпорежда вписването. Изводът следва предвид, че указанията, дадени с разпореждане № 124/11.03.2022г., постановено по гр.д. № 136/2022г. по описа на Окръжен съд-Благоевград, са указания за отстраняване на нередовности на исковата молба, а не указания на съда до съдията по вписванията да се впише исковата молба. Т.е. доколкото в случая липсва съдебно разпореждане до съдията по вписванията за вписване на искова молба с вх.№ 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог, следва, че в казуса съдията по вписванията дължи проверка относно формата и съдържанието на представения акт, както и на другите изискуеми от закона предпоставки.

Съгласно чл.6, ал.1, б.“в“ от Правилника за вписванията, подлежащите на вписване актове трябва да съдържат описание на имота, до който се отнася актът, с посочване на вида, местонахождението /община, населено място, адрес, местност/ номера на имота, площта и/или застроената площ и границите. Описание на имота не се изисква, когато актът не се отнася до индивидуално определени имоти -например договори за прехвърляне на наследство, преписи от завещания и др., както и в случаите на вписване на актове, които се отнасят до търговско предприятие /по аргумент на чл.6, ал.2 от ПВп/. Когато недвижимият имот се намира в район с одобрена кадастрална карта, описанията се извършват съобразно данните по чл.60, т.1-7 от Закона за кадастъра и имотния регистър, като в тези случаи към акта се прилага скица, скица-проект, схема или схема-проект, издадени от АГКК или нотариално удостоверени преписи от такива /чл.6, ал.3 от ПВп/. Съгласно чл.60, т.1-7 от ЗКИР данните касаят: идентификаторът /т.1/; видът на имота – поземлен имот, сграда или самостоятелен обект в сграда /т.2/; адресът /т.3/; границите на поземления имот /идентификаторите на съседните поземлени имоти, съответно на самостоятелните обекти в сграда /т.4/; площта в квадратни метри или в декари /т.5/; предназначението на имота /т.6/; етажността на сградата /т.7/. В ал.4 са посочени изключенията, в които не се прилага ал.3 на чл.6 от ПВп.

В случая от съдържанието на представената за вписване искова молба се установява следното описание на недвижими имоти – $\frac{1}{2}$ /една втора/ идеална част от недвижим имот, представляващ механа с идентификатор 02676.501.1158.2.1., $\frac{1}{4}$ /една четвърт/ идеална част от недвижим имот, представляващ жилище с идентификатор 02676.501.1158.2.4 с площ от 39 кв.м. и жилище с идентификатор 02676.501.1158. 2.2. с площ от 78 кв.м., всички с административен адрес гр.Б., ул.“Я.С.“ № 6. От посоченото следва, че имотите попадат в район, за който има одобрена кадастрална карта, поради което приложимо е въведеното със ЗКИР изискване за описание на имотите, съдържащо данните по чл.60, т.1-7 от Закона за кадастъра и имотния регистър. В случая исковата молба не съдържа изискуемото от закона съдържание - в описанието на първия недвижим имот липсват данни за граници/съседи и площ /т.4 и т.5 на чл.60 ЗКИР/, а за останалите два имота /жилища липсват данни за граници /съседи / т.4 /, идентификатор, вид на имота и етажност на сградата, в която се намират / т.1, т.2 и т.7 на чл.60 ЗКИР/. Т.е. несъмнено е, че индивидуализацията на имотите в исковата молба, представена за вписване, не е съобразена с императивните разпоредби

на чл.6, ал.1, б.“в“ от Правилника за вписванията и чл.60, т.1-7 от ЗКИР, както правилно е приел съдията по вписванията.

От данните по делото следва, че в казуса не е налице хипотеза измежду въведените в чл.6, ал.3 от ПВп изключения, както и че представеният за вписване акт касае недвижими имоти, които са индивидуално определени, т.е. не е налице и изключението на чл.6, ал.2 от ПВп.

Ето защо и съгласно разрешенията, дадени с Тълкувателно решение № 7/25.04.2013г. по тълк.д. № 7/2012г. на ОСГТК на ВКС, съдията по вписванията правилно и законосъобразно е отказал да впише процесната искова молба като неотговаряща на изискванията за форма и съдържание, предписани в чл.6, ал.1, б.“в“ от ПВп. Липсващите в исковата молба реквизити на имотите не могат да бъдат допълнени от данните в приложените към акта скици/схеми, тъй като това може да стори само автора на молбата и то чрез актът, подлежащ на вписване.

По делото липсват данни за неприключило производство във връзка с постановен отказ за вписване и подадена жалба срещу отказа за вписване на същата искова молба, по същото дело и на същото основание, поради което съдът не обсъжда релевиращия в тази връзка довод на жалбоподателя, че отказът да се извърши вписване не се ползва със сила на пресъдено нещо, респективно съображенията на съдията по вписванията, че между същите страни и за същите имоти има неприключило производство след постановен отказ за вписване и подадена жалба срещу отказа.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че не са налице основания за вписване на искова молба с вх.№ вх.№ 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог, поради което отказът на съдията по вписванията се явява законосъобразен, а жалбата срещу него –неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 12/18.05.2022г., постановено по преписка вх.№ 2425/18.05.2022г. по описа на Служба по вписванията при Районен съд-Разлог, с което е отказано вписване на искова молба с вх.№ 4227/21.12.2021г. по описа на РС-Разлог.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателя.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____